lys&liv

Informasjonblad for Menighetsfakultetet

nr 5 november 2004 70. årgang

: FINN OLAV MYHRE TAKKER FOR 11 FINE ARBEIDSÅRD SOM MF-DIREKTØR - MIDTEN

: TEOLOGI MELLOM TVIL OG TRO - SIDENE 12-13, 14-15

På studietur i Odessa fra venstre: Cecilie Sterkeli og Signe Ljosland, Håvard Fiskum og Numa Norderhaug.

På reise i Østen

Side 2-3

www.mf.no

Samarbeid mellom MF og Mediehøyskolen Gimlekollen:

Tverrkulturell komm

MF startet i vår et samarbeid med Mediehøyskolen Gimlekollen. Det første resultatet er årsenheten Tverrkulturell kommunikasjon. I høst har studenter fra begge høyskolene vært på spennende studiereiser.

Tekst: Kristian Wold Hegertun Foto: Marianne Torp

– Hvordan oppsto dette samarbeidet, Tormod Engelsviken?

– Fordi vi hadde en felles forståelse av at dette kunne vært gunstig for begge parter. Synergigevinsten er tydelig; Gimlekollen har mye å bidra med på når det gjelder kommunikasjon, og MF har et bredt tilbud innen kristendom og teologi.

Det forste resultatet av samarbeidet er årsenheten *Tverrkulturell kommunikasjon*, som tidligere er beskrevet i Lys og Liv.

– Er det en misjonsvinkling på faget?

– Ikke i utgangspunktet, men mye av det studentene lærer vil være veldig nyttig i misjon. Faget har en teoretisk innføring i emner som globalisering, livssyn og kulturforståelse. I tillegg inkluderer det et nærmere studium av ett enkelt land og en noksåomfattende studietur. Denne høsten tilbyr MF studentene en fire ukers reise til Hong Kong og Kina, mens studentene fra Gimlekollen reiser til Øst-Afrika eller Latin-Amerika.

Stor interesse

– Interessen har vært stor og studentene må gjøre feltnotater som skal godkjennes i etterkant, forteller Engelsviken. – Det blir også en hjemmeoppgave direkte knyttet opp mot turen.

– Turen går bl.a. til en by som heter Kunming. Rundt denne byen er det mange minoritetsgrupper, og vi ønsker å studere noen av disse kulturene nærmere, sier Tormod Engelsviken som understreker at Asiareisen finner sted i et nært samarbeid med misjonsstiftelsen Areopagos.

Kvalitetsreformen

Rektor ved Gimlekollen, Hans Aage Gravaas, understreker også betydningen av samarbeid på tvers av institusjonsgrenser.

– Vi mener kvalitetsreformen innbyr til en slik form for samarbeid. Studentene får nå en helt annen mulighet til å sy sammen sine egne studielop enn de hadde tidligere. Samarbeidet med MF er ikke minst positivt i et slikt perspektiv.

– Like viktig er det at vi vil berike hverandre som institusjoner. Ikke minst er studietur en til Asia uttrykk for dette.

Samtidig finnes det mange aktører innenfor vårt fagfelt, så det er viktig at kristen-Norge koordinerer sine ressurser. Derfor er vi glade for å ha blant andre Engelsviken med på laget med sin professor II-stilling, avslutter Hans Aage Gravaas.

Studenter på spennende reise til Østen

28 studenter og to ledere satte kursen mot Hong Kong og Kina 23. oktober. Etter 2 uker spurte vi 4 av dem om bakgrunnen for at de valgte dette studiet og hva som har gjort mest inntrykk så langt.

Cecilie Sbertoli har alltid interessert seg for andre kulturer pga sin tverrkulturelle bakgrunn og kan godt tenke seg et arbeid hvor hun kommuniserer på tvers av forskjellige kulturer. Hun synes alt har vært spennende så langt, men Mong Kok-markedet i Hong Kong var en opplevelse. Kjempegoy å prute med noen som ikke forstod hva du sa og som har en helt annen bakgrunn enn deg selv. Det ble mye kroppspråk og håndbevegelser...

Numa Norderhaug er interessert i sosialantropologi og kulturforståelse. Kina er så totalt annerledes og det var spennende å komme til det «ekte» Kina da gruppen kom til Kunming.

Håvard Fossum skulle egentlig blir sosionomstudent, men så var det noen i familien som hadde sett en annonse om dette studietilbudet og kontakten med MF ble opprettet.

Håvard har lenge vært interessert i å reise til Asia, oppleve andre folkeslag, lukt, lyder og atmosfære. Hele turen har vært som å vandre i en film. Håvard fikk også oppleve et kort opphold på sykehus i Hong Kong og traff mange hjelpsomme mennesker i den forbindelse.

Sigrunn Ljosland har ikke bestemt seg for hva hun skal bli og ønsket seg et års studium. Tverrkulturell kommunikasjon hortes spennende ut og var noe hun interesserte seg for og som en alltid får bruk for i de fleste yrker. Under oppholdet i Hong Kong dro hun sammen med en del av gruppa til Makao. Det var veldig forskjellig fra Hong Kong. Ellers syntes Sigrunn at forelesningen til Rose Wu om demokratiseringen i Hong Kong var veldig bra. Blant høydepunktene var også samtalen med Imanen i moskeen i Hong Kong. I møte med mennesker fikk hun også bekreftet at det var fullt mulig å kommunisere uten språk... *M.T*

unikasjon

Studenter samlet foran Tao Fong Shan i Hong Kong som drives av misjons- og dialogstiftelsen Areopagos. I tillegg til Hong Kong har de besøkt Kunming, Lijang og Beijing.

Din gave til MF gir skattefradrag

- Menighetene trenger nye prester, kateketer og ungdomsarbeidere
- Skolen trenger nye KRL- og religionslærere
- MF trenger din støtte til å utdanne og utruste dem

Gaver til MF kommer inn under tilskudd til vitenskapelig forskning:
Inntil 10.000,- eller maks. 10% av inntekten kan trekkes fra: (Skattelovens § 6-42)
(Dette kommer i tillegg til skattefradrag i forbindelse med gaver til frivillige organisasjoner)

Benytt kto. 3000 17 41 841 hvis du ikke har mottatt giro fra MF!

For å innberette direkte til skattemyndighetene trenger vi ditt personnummer. Hvis vi ikke har dette, får du et kvitteringsbrev som du må legge ved selvangivelsen og føre beløpet på post 3.3.7 i selvangivelsen.

Hjertelig takk for din gave!

MF
Det teologiske Menighetsfakultet

Pb 5144 Majorstuen, 0302 Oslo
Tlf.: 22 59 05 00 Faks: 22 50 05 01
E-post: post@mf.no
http//www.mf.no

Godkjent i statsråd

Patroppende rektor, Vidar L. Haanes, kommenterer NOKUTs godkjenning.

■ Menighetsfakultet ble i statsråd 29. oktober godkjent som vitenskapelig høyskole. Fakultetet er den første private høyskolen som får bruke betegnelsen «vitenskapelig høyskole».
I et brev fra Utdannings- og Forskningsdepartementet blir MF gratulert for denne institusjonsakkrediteringen, og den får anerkjennelse av departementet for «sitt velfungerende og omfattende utdanningstilbud og for sitt stabile forskningsmiljø med høy vitenskapelig produksjon».

I en kommentar til vedtaket understreker den påtroppende MF-rektoren, Vidar L. Haanes, at godkjenningsvedtaket er en anerkjennelse av det høye faglige nivået ved fakultetet.

– Vi har gjennom akkrediteringsprosessen dokumentert at vi tilfredsstiller de faglige krav til både kvalitetssikringssystemer og undervisningskompetanse. Det gjelder også i møte med de innvendinger som NOKUT-komiteen hadde i forhold til kallsordningen, forskningsfriheten og lærerrådets funksjon. Her har vi dokumentert en utvikling som samtidig ivaretar fakultets styringsrett.

Haanes understreker at MFs nye status som vitenskapelig høyskole gir fakultetet den ønskede uavhengighet og fleksibilitet til raskt å kunne opprette nye studietilbud innenfor de områder der institusjonen har doktorgradsrett; i tråd med behovene i kirke og samfunn.

– Vi kommer med dette også inn i et mer riktig konkurranseforhold til andre tilsvarende institusjoner på nordisk nivå. Godkjenningen gir oss i det hele tatt en annen status. Vi har fått dokumentert at vi ikke er noe 2. divisjonslag, og dette har gitt oss tilsvarende formelle rettigheter. Det ønsker vi å utnytte på en konstruktiv måte til beste for fakultetets framtidige utvikling som teologisk lærested.

lys&liv

Utgiver:
Det teologiske Menighetsfakultet
Ansvarlige redaktører:
Direktør Finn Olav Myhre
Dekanus Gunnar Heiene
Redaksjonssekretær:
Informasjonsleder
Marianne Torp
lysogliv@mf.no

Lys og Liv er informasjonsbladet til Det teologiske Menighetsfakultet. Med sine 25.000 abonnenter er det et av de største innen kristen presse i Norge. Alle nåværende og tidligere studenter, ledere og medlemmer i foreninger, ledere i samtlige menighetsråd og alle navngitte bidragsytere får bladet gratis tilsendt. Kristne organisasjoner og venner og familie av studenter og ansatte er blant abonnentene. Ved kildeangivelse kan artikler fra Lys og Liv fritt gjengis.

Gaver til MF:
Alle gaver du gir til MF´s arbeid kan du trekke fra på selvangivelsen i følge skattelovens paragraf 6-42.

MF tilbyr følgende grader:
- Bachelor i kultur- og samfunnsfag
- Bachelor i teologi
- Master i kristendomskunnskap
- Master i teologi med vekt på metodistisk teologi
- Disiplinbasert Mastergrad i kristendomskunnskap med vekt på kirkelig undervisning (kateketstudiet)
  Erfaringsbasert Mastergrad i kristendomskunnskap
- Cand. theol. (prestestudiet)
- Ph.d. i teologi og kristendomskunnskap

Deltidsstudier i KRL på bachelor og mastergradsnivå samt ex.phil/ex.fac-studier tilbys ulike steder i Norge. bl.a. som videreutdanningstilbud for lærere.
Besoksadresse:
Gydas vei 4, Oslo
Postadr.: Postboks 5144
Majorstuen, 0302 Oslo
Tlf.: 22 59 05 00.
Fax.: 22 59 05 05
Bankgiro: 3000 17 41841
MFs hjemmeside: www.mf.no
Fax til red.sekr/
informasjonskontor:
22 59 05 01
Grafisk produksjon:
th-design, Skårer
Trykk:
Østfold Trykkeri, Askim
Opplag dette nr: 25.000
Neste nr.:
februar 2005

Hver bli i det kall han ble kalt i!

Jeg velger denne gang å bruke formuleringen av 1. Kor. 7, 20, slik den står i bibeloversettelsen av 1930, som et utgangspunkt for noen sluttord fra meg. Det er noe ganske grunnleggende som skjer med en person når et kall fra mennesker oppleves og kjennes som et kall fra Gud. Min tjeneste ved Menighetsfakultetet startet nettopp med en slik grunnleggende opplevelse. I de drøyt 11 år fakultetet har vært min arbeidsplass, er det siterte bibelordet blitt en del av min hverdag.

Et kall til tjeneste er noe svært konkret, og det er heller aldri løsrevet fra menneskelige vurderinger av kompetanse og egnethet. Selv om Menighetsfakultetet nå praktiserer utlysing av alle stillinger og vurderer innkomne søknader før tilsetting, vil det alltid være på sin plass å knytte kallelse til et tilbud om tilsetting ved fakultetet.

Jeg er takknemlig for kallet og den frimodighet det forløser til å realisere seg selv og ikke minst frigjøre krefter til tjenesten. Menighetsfakultetet er et utfordrende arbeidssted som stiller strenge krav til utøvelsen i det arbeidsfelt en er satt til å ha ansvar for. Samtidig er det viktig å fremheve egenskaper som overbærenhet og raushet internt i organisasjonen og i de styrende organer, styre og forstanderskap. I arbeidet med rehabiliteringen av Gydas vei 4 har jeg gledet med over entusiasmen og tilpasningsevnen hos studenter og ansatte. Evnen til omstilling er ikke mindre tydelig til stede i omleggingen av studiene, i arbeidet med kvalitetssikringen av studiene og i prosessen mot å bli akkreditert som vitenskapelig høgskole.

Jeg opplever sterkt at Menighetsfakultetet utvikler seg til å være
– trygg på sitt oppdrag og sin sentrale posisjon i kirken
– klar over sin akademiske kompetanse
– åpen i sin formidling og i kontakt med myndigheter og menigheter
– et godt studiested med klare kvaliteter i sitt miljø.

Takk at også jeg fikk kall til å være med!

Finn Olav Myhre
direktør

Takk, Finn Olav!

Når direktør Finn Olav Myhre ved årsskiftet går over i pensjonistenes rekker, har jeg som styreleder behov for å rette en varm takk til ham for alt det han har betydd for MF de årene han har vært direktør for fakultetet. Som relativt fersk i styresammenheng har jeg bare hatt gleden å samarbeide med ham i vel et halvt år. Men i løpet av denne tiden har han bekreftet sitt omdømme som en kraft og en stødig administrativ leder for fakultetet.

Jeg er ikke i tvil om at Finn Olav Myhres evne til strategisk tenkning har vært medvirkende til at MF i dag er akkreditert som vitenskapelig høyskole. I en tid med mange og viktige endringer har hans sunne dømmekraft og gode skjønn vært viktig. Han har vært arkitekten bak nye grunnregler og ny styringsstruktur ved fakultetet, og han spilte bl.a. også en sentral rolle i satsingen på desentralisert undervisning i KRL-faget. Nevnes skal også hans engasjement og ledelse av arbeidet med rehabiliteringen av bygget, for å skape så gode og trivelige arbeidsforhold som mulig for både ansatte og studenter. Med sin ryddighet og solide saksbehandling har han vært en trygg sekretær for styret og lagt forholdene til rette for konstruktive samtaler og drøftinger.

Med disse ord, på vegne av MF´s styre: En varm takk for din store innsats for MF, Finn Olav! Vi ønsker deg gode, meningsfulle og velsigna dager i din nye tilværelse som pensjonist.

Svein Helgesen
styreleder

Kunsten å skape fred

Illustrasjonen er hentet fra boken «En kurv til min egen datter», skrevet av Kristin Solli Schøien og utgitt på Avenir Forlag. Boken handler om å gjøre seg kjent med sine religiøse røtter.

Å forvente noe henger nøye sammen med å vente. I forberedelsene vokser forventningene fram på samme måte som festen. "Demp ned og spill pianissimo før et crescendo", sa min pianolærerinne til meg da jeg var barn. "Hold tilbake, så du har noe å gi mot slutten av strofen", sa sanglæreren.
Hold tilbake og spill pianissimo fra slutten av november, så du kan overgå deg selv til jul.
Men da må vi skape fred – med hverandre.

25. november er det karimess, eller Kari med rokken som det ble hetende på folkemunne. Dagen da alle vekene til lysestøpingen skulle spinnes. Alle lysene som skulle brukes julehelgen, måtte også støpes nå. Små og store lys, men det viktigste var selve julelyset. Dét ble støpt av den fineste talgen og kunne være omkring en halv meter lang. Det skulle tennes da julen ble ringt inn, og det skulle brenne hele julenatten igjennom.
Det ble også støpt små juletrelys og helligtrekongerslys; trearmede lys som skulle tennes trettendedag jul.

En av de mest fascinerende lovene for julefeiringen i gammel tid var reglene om julefred. I Frostatingsloven fra 1260 finner vi strenge regler for arbeid og julefred de dagene helgen varte, fra julaften til trettendedag jul. I denne tida skulle alle holde fred med hverandre, enten de var venner eller ikke. Ingen skulle kunne gå til rettssak, krangle med naboen eller ta opp grensetvister og andre ting som kunne skape ufred. Julefreden ble lovfestet som en ordning fordi det var godt for menneskene.

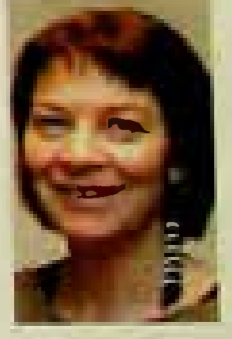
Men det er ikke alltid lett å holde fred med hverandre. Å beherske seg krever trening, og barna måtte øve seg i å holde fred mens julelysene ble støpt. Det måtte ikke være ufred eller krangel i det rommet der støpingen foregikk. Da ville lysene brenne med blafrende flamme, het det.

Fra jeg var liten har jeg lært at det var viktig med våpenhvile på juledagen. Det gjaldt land der det var virkelig krig, og de voksne fulgte spent med i om det kunne forhandles fram en løsning slik at mennesker i hvert fall ikke drepte hverandre dette ene, hellige døgnet.

Med årene har jeg lært å kjenne at det har vært andre krigssoner som har vært like viktige å frede i disse dagene. En del av forberedelsene til jul er forberedelsen til å holde fred med de mennesker som jeg vet jeg skal være sammen med i helgedagene. Og det er ikke nok å beherske seg for å ha det godt sammen. Det har vært tider da forberedelsene til julefreden har blitt ubehagelig konkret, når jeg har måttet svelge min egen stolthet og rydde opp i uloste floker, be om tilgivelse eller tilgi.

I Inger Hagerups adventsdikt tenner vi det siste av de fire adventslysene nettopp med ønske om julefred:

Så tenner vi fire lys i kveld
Og lar dem brenne ned
For lengsel, glede, håp og fred,
Men aller mest allikevel
for fred på denne lille jord
hvor menneskene bor.

Kristin Solli Schøien er fakultetslektor ved Praktisk teologisk seminar ved Menighetsfakultetet

TEKST OG FOTO: MARIANNE TORP

MF PÅ KRYSS OG TVERS

Vant konkurranse om hvor mange nye studenter

Det var utlyst en konkurranse om hvor mange registrerte studenter MF hadde en konkret dag i september. Teologistudent Kristin Brandsæter gjettet 726, og tallet den dagen var 774. Tallet er litt høyere i dag.

Salmesang ved Jostein Hasselgård og Katarine Torp Gulbrandsen

I en av miljøtimene nylig var temaet «Salmer» hvor Jostein Hasselgård og Katarine Torp Gulbrandsen sang. De sang salmer som de har arbeidet med i det siste, hvor de prøvde å tolke salmene slik som de først var skrevet. Samtidig har de lagt inn litt jazz i salmene. En av salmene var «Jeg er i Herrens hender».

Fagdag om fremtiden kirke

Professor Eddie Gibbs fra Fuller Theological Seminary besøkte MF i september. Hans tema var «A Missional Church», «Discipleship in a post-modern society – sources, fellowship and ministry» og «Models of and equipping a new leadership». Her sammen med fra høyre Knud Jørgensen, Olav Ramunddal og Unni Ramunddal.

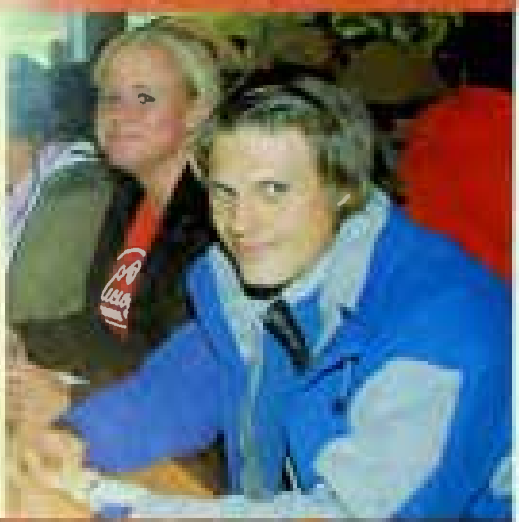
Nome-seminar

I anledning 100- for Nomes fødsel var det åpent seminar med tema tid, John Nome som kritisk tenker» på MF 4. var ved dekanus Gunnar Heiene, prof. Peder vem, prof. Otto Krogseth, sok biskop Per Lønning, prof. Bernt T. Oftestad, prof. Lars Østnor.

På bildet over (t.v.) sammen med to av barna til John Nome, Ka

Sagavoll-elever besøkte MF

MF tar gjerne imot skoleklasser som ønsker å besøke MF. Denne gangen var det KRIK-linja på Sagavoll som tok turen til Majorstuen. Hanne Birgitte Sødal Tveito foreleste og MF spanderte lunsj. Øyvind Stanghelle Futsæter og Torill Hetland.

Høstens gjesteforeleser fra Wales

Professor Thomas O'Loughlin fra University of Lampeter, Wales foreleste over tema: «Christian Iona before the Vikings». Professor O'Loughlin er kirkehistoriker og har i en årrekke ledet et studieprogram om keltisk kristendom. Her flankert av dekanus Gunnar Heiene og forsteammanuensis i kirkehistorie, Jan Schumacher.

Til minne om Liv Grethe Skiftun

Stud.theol. Liv Grethe Skiftun døde av et diabetesanfall natt til 22. okt 2004.

Det er sårt nar en i et så lite studentmiljø som vart plutselig blir borte. Virkelig borte. Noen visste ikke hvem Liv Grethe var før de så bildet av henne mandagen etter at hun døde. Andre kjente henne ikke, men visste hvem hun var, husket henne igjen fra kantina, en forelesning eller en gudstjeneste i Storsalen. Andre av oss kjente henne fra studiene og merker godt at hun er borte og savner henne. De som stod henne aller nærmest, noen av hennes aller beste venner og venninner som går her på MF bærer på en stor sorg og et dypt savn. Det vi alle har til felles er et tydelig bilde av hvor blid og livlig Liv Grethe var. Det strålende smilet hennes stårt klart for oss. Det er noe av det viktigste vi bærer med oss i minnet om Liv Grethe; smil, latter, det klare blå blikket og det varme vesenet hennes.

Liv Grethe var en åpen og tydelig person, både overfor venner, i sosiale sammenhenger og i de miljøene hun var aktiv i. Vennene hennes beskriver henne som en brobygger, alltid flink til å snakke med folk i alle slags situasjoner. Og veldig flink til a si gode ting til mennesker, komplimenter og uttrykk for at hun var glad i dem. Hun var en raus person, og ga ofte praktisk hjelp når noen hadde det vanskelig.

Liv Grethe trivdes etter hvert veldig godt med studiene på MF og gledet seg til å bli ferdig. Hun var en dyktig student i alle fag, men særlig god på språk og spesielt interessert i bibelfag og praktisk teologi. Hun fikk også veldig gode tilbakemeldinger fra praksisen hun var i da hun døde, og hadde vært prestevikar flere ganger. Hun likte å preke og var en god og tydelig forkynner. Hun var også medlem av ledergruppa for G2 i Storsalen og liturg der. Mange husker særlig hvordan hun sang velsignelsen på en utrolig flott måte. Hun sang også ellers mye, og hadde en lys klokkeklar stemme som mange fikk høre, gjennom lovsang i Storsalen, i koret Norwegian Gospel Voices eller bare at hun sang eller nynnet for seg selv.

Det sosiale livet på MF er kanskje vel så viktig som studiene, slik var det også for Liv Grethe. Særlig var kantina et sentralt sted for henne, som for de fleste av oss andre her på fakultetet. Der var det plass til både tull og fjas, de store teologiske diskusjonene og samtaler om liv og død. Derfor pleide Liv Grethe å kalle kantina for «livets skole». Hun var likevel en av de flinkeste til å komme seg opp igjen på lesesalen og også å være der tidlig for å lese. Hun hadde en genuin interesse for teologien og turte å stille de vanskelige spørsmålene. Hun studerte teologi med utgangspunkt i omsorg for mennesker. Hun ville ikke ha enkle løsninger, men ekte svar, slik at hun kunne bringe videre det hun så som godt på en troverdig måte.

Liv Grethe gledet seg til en himmel uten sorg og smerte. Hun hadde en lys tro. Det betyr ikke at den var lett eller forenklet, men at hun var trygg. Hennes tro var solid fordi hun strevde med de vanskelige spørsmålene, og kunne stå der hun gjorde fordi hun hadde slitt for å komme seg dit. For henne var tro a lene seg mot noe utenfor seg selv. Hun var et forbilde på mange måter, også i måten hun levde på. Hun hadde en egen evne til å leve her og nå. Til å leve sterkt og rikt og samtidig nært.

Vi lyser fred over Liv Grethes minne.

Anna Gronvik, studentrådsleder

Hva vil det si å være kirke?

Kirken MÅ drive misjon, konkluderer den siste boken i ekklesiologiprosjektet

– Kirken MÅ drive misjon fordi den er misjonal, sier professor Kjell Olav Sannes. Sammen med Tormod Engelsviken har han redigert den siste av i alt tre bøker i MFs tverrfaglige ekklesiologiprosjekt.

Professor Kjell Olav Sannes har, sammen med Tormod Engelsviken, vært redaktører for boken «Hva vil det si å være kirke?». Boken utkommer før jul og presenterer kirkens misjonale vesen og oppdrag.

TEKST: KRISTIAN WOLD HEGERTUN FOTO: MARIANNE TORP

Boken er en del av en serie der kirken reflekterer over seg selv og sin egenart. Denne gang er det misjonsperspektivet som er det sentrale tema, og forfatterne anlegger både et globalt og et lokalt perspektiv.

Kirke i endring

Tyngdepunktet i den kristne verden er ikke lenger i Vest-Europa og Nord-Amerika, og det er nesten like mange aktive kristne i frikirkene som det tilsammen er i Den norske kirke. To forhold utgjør dermed bakgrunn og ramme for dagens ekklesiologidebatt: Den tiltagende internasjonaliseringen av den kristne Kirke og de til dels store forandringer en opplever i den norske kirkelige kontekst.

Bind 1 tok for seg disse endringstendensene i norsk kirkevirkelighet og bind 2 drøftet tematikken ut fra et nytestamentlig perspektiv.

– De to første bindene var nok noe mer deskriptive i form, sier Kjell Olav Sannes. – I denne boken prøver vi å peke på en del andre anliggender og si noe inn i tiden. Vi prøver å være retningsgivende samtidig som boken ikke tar mål av seg å komme med alle svar på kirkens utfordringer. Den prøver å gi noen råd som forhåpentligvis vil være til inspirasjon og oppmuntring.

Samtidig er denne boken del av en serie – bindene hører sammen. Vi prøver dermed også å trekke linjer mellom utgivelsene. Det vil alltid være ulike aksenter og visse spenninger mellom synspunktene i bøker som inneholder bidrag fra ulike personer, men nettopp den dialogen er lærerik og utfordrer til nytenkning, hevder Sannes.

Oppdraget

Et systematisk-teologisk spørsmål trenger seg på når en konstaterer at kirken er i endring: Hva er det blivende – det varige – i kirkens liv og tjeneste, i og gjennom mangfoldet og forandringene? Hva representerer det vi har felles som kirke, gjennom århundrene, på tvers av kulturer og i alle deler av verden?

– Jeg drøfter dette ut fra en forståelse av at kirkens identitet er knyttet til to helt sentrale aspekter: Dens vesen; altså hva den er i forhold til Gud, og dens oppdrag; hvilken rolle den har i verden til alle tider, sier Sannes.

– Jeg prøver først å si noe om hva det innebærer for forståelsen av kirken at Gud er treenig. I forlengelsen av dette blir «oppdraget» et naturlig nøkkelord, og noe jeg særlig behandler i det andre av mine to bidrag.

– Innholdsmessig er det et fokus på sammenhengen mellom misjon og kirke. Dette er ikke to forskjellige ting; de hører uopphorlig sammen og gjelder egentlig samme sak. Sagt på en annen måte: Misjonsdimensjonen er avgjørende for at kirken skal forstå seg som kirke.

En misjonal kirke

Begrepet «den misjonale kirke» prøver å fange opp dette perspektivet. De siste 10-15 årene er en slik dimensjon blitt vektlagt mer og mer, noe også Gibbs omhandlet i sin forelesning her på MF i høst. Tormod Engelsviken og Knud Jørgensen beskriver dette nærmere og Engelsviken tar samtidig opp utfordringen fra kirken i sør i sitt kapittel.

Globalisering

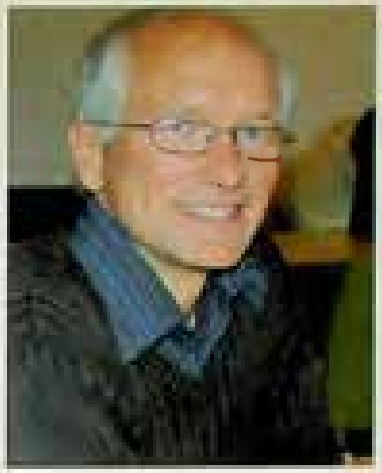
Et internasjonalt perspektiv på kirken reiser spørsmål om kirkens rolle i den økende globaliseringen. Dette gir de lokale kirkene store utfordringer i bestrebelsene på å tilpasse seg stadig skiftende samfunnstrender. Et spørsmål av mer praktisk karakter som det blir viktig å svare på er dette: Hvordan skal oppdraget rent utføres idag, ute som hjemme?

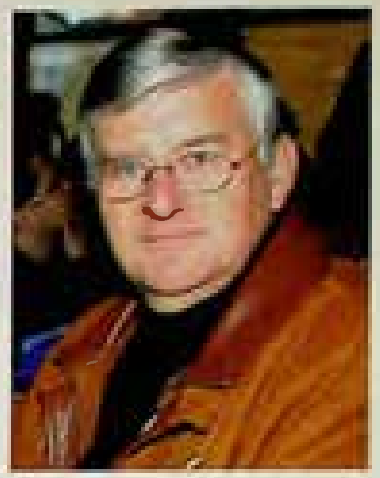
– De mange dyktige bidragsyterne gir et grundig og inngående innblikk i de ulike praksiser vi kan finne rundt omkring. Boken behandler både lokale og internasjonale forhold. Den forteller om et studiearbeid fra Malaysia; den tar for seg en menighet i Kristiansand; den omhandler vekststrategier i norske frikirker; og den reflekterer over det å bygge menighet i en postmoderne tid. Så perspektivet er bredt og nyansene mange.

Mangfold

– Vi kan konstatere et stort mangfold i Guds kirke på jord. Samtidig ligger identiteten i at den er gitt et guddommelig oppdrag som den er sendt for å utføre. Dette gjøres på ulike måter i ulike sammenhenger – til tider svært forskjellig. Det avgjørende er ikke at det utføres etter en bestemt metodikk, men at det skjer i lydighet mot det oppdraget som gjelder hele Guds folk alle steder og til alle tider, avslutter professor Kjell Olav Sannes.

Etter ønske fra flere teologistudenter vil MF opprette et organisert, frivillig tilbud om veiledning. Lys og Liv skrev om saken i vår, og nå er ordningen på plass.

Kapellan Sven Holmsen (t.v.) i Norstrand og sokneprest Henning Olsson fra Torshov er to av veilederne som MF har engasjert til beste for studentene.

Pastoral veiledning

– nytt tilbud til teologistudentene på MF

– Forhåpentligvis har vi formidlet de første veiledningstimene i løpet av oktober, sier praktikumsrektor Halvor Nordhaug. Den pastorale veiledningen er i første omgang beregnet på teologistudenter og andre som forbereder seg til pastorale lederoppgaver i sine kirkesamfunn.

– Veiledningssamtalene kan med andre ord begynne etter første praksisperiode i studiet, dvs. etter 5. semester.

- Ser behovet

Fakultetet ser for seg en ordning der veiledningen foregår 1-3 ganger i semesteret over en periode på to år, før veiledningen evalueres, og eventuelt fortsetter for en ny periode. MF har kontakt med femten veiledere som hovedsakelig er prester i Den norske kirke. Tre av veilederne er pinsevenner.

Hege Fagermoen er prest i Nordstrand, og sier et slikt tilbud vil være nyttig for studentene. – Jeg ønsket å bli veileder fordi jeg oppfatter det slik at det er et behov for det. Jeg onsket at det var et slikt tilbud da jeg studerte.

Henning Olsson, veileder og sokneprest på Torshov, er enig: – Jeg opplevde det som et savn i min egen studietid at det ikke fantes en slik veiledningsordning. Jeg tror jeg ville hatt stor nytte av det og synes det er flott at noe slikt opprettes ved MF.

Sven Holmsen, kapellan i Nordstrand, peker på den modningsprosess et teologistudium er.

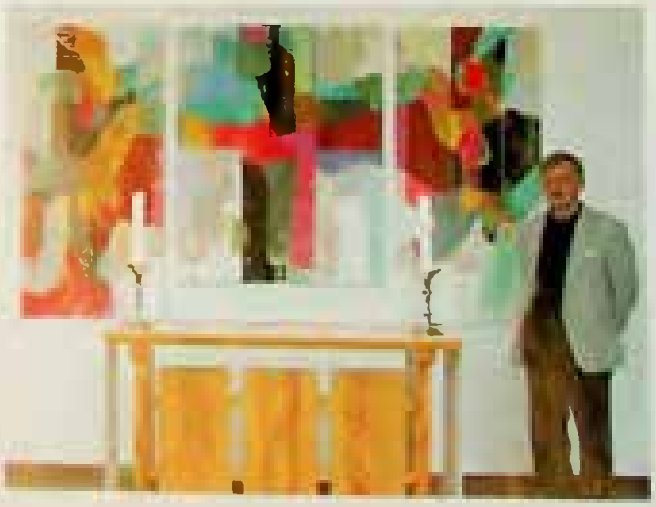
– Studentene vil med dette få snakke med andre i kirkelig tjeneste om spørsmål som er sentrale for en fremtidig tjeneste. Veilederne blir medvandrere i en viktig modningsfase.

De studenter som er interessert kan ta kontakt med praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rom 461. E-post: halvor.nordhaug@mf.no

Billedkunstneren Tore Wigen

Mangeårig professor i religionsfilosofi ved MF, Tore Wigen, er mannen bak det tre-delte bildet med friske farger og modernistisk snitt som for tiden smykker kapellet. Det symboliserer livet for Guds åsyn i en nyskapt tilværelse. Korset som det sentrale kristne symbol kommer til syne i midtfeltet. Wigen bruker all sin tid som pensjonist til å utøve sitt fag som aktiv maler, og han har nylig deltatt med fire bilder i en høstutstilling i Asker. - Å arbeide med stoff, farger og lys er for meg et uttrykk for de kreative mulighetene som er gitt meg i skaperverket, sier Tore Wigen.

Foto: Reidar Hovas

Nordisk dekanmøte og NORDPLUS-møte

■ Dekan Carsten Riis ved Det teologiske fakultet, Universitetet i Århus, var en av deltagerne da dekanene fra 9 fakulteter i Norden var samlet på MF. Her i samtale med MFs dekanus Gunnar Heiene (til høyre). Samtidig møttes NORDPLUS-delegater fra de samme institusjonene. Det er de i administrasjonen som arbeider med studentutveksling og internasjonalisering, særlig innenfor Norden.

Kapellinnsamlinge

■ Det kommer enda penger inn til kapellet på MF. Det er fortsatt mulig å være med. Kontonummeret er 3000 17 41841. Merk giroen «Kapellinnsamling». Medio oktober var det kommet 222.049,-.

Hjertelig takk til dere alle!

Har du egen hjemmeside?

■ Hva med en link fra din private hjemmeside til MFs hjemmeside?
Vi kan sende deg for eksempel vår logo som du kan gjøre klippbar eller du bare bruker selve webadressen. På denne maten er du med å gjøre MF synlig.

www.mf.no

Finn Olav Myhre går av som MF-direktør:

Takker for 11 gode år

Finn Olav Myhre har nådd pensjonsalderen og ved årsskiftet går han av som direktør ved Menighetsfakultetet. Selv oppsummerer han sine elleve år som direktør ved å knytte dem til spesielle faser som fakultetet har vært gjennom i hans tid som administrativt ansvarlig. Faser som har vært epokegjørende for MF og som nådde sitt høydepunkt da fakultetet tidligere i høst ble offentlig godkjent som vitenskapelig høyskole.

Tekst: Terje Hegertun Foto Marianne Torp

Den forste fasen kom senhøstes 1994 i form av et overraskende spørsmål fra departementet: «Kan dere tenke dere å flytte?» Som naboer til Musikkhøyskolen var myndighetene blitt interessert i MFs lokaler i Gydas vei 4.

– Dette satte dagsorden for mye av det jeg som direktør jobbet med i flere år framover. Vi måtte arbeide oss gjennom en rekke alternativer, og vi stilte krav om at myndighetene skaffet oss tomt og la til rette for et nytt bygg uten ekstra kostnader for oss. Vi hadde mange nye adresser på tegnebrettet før det til slutt endte med at vi skulle bli der vi var!

Vilje til omstilling

– Følte du ikke da at mye arbeid var gjort til liten nytte?

– Nei, det interessante var at vi som fakultet gjennom disse rundene var blitt bevisst på at det var her i Gydas vei 4 vi likevel skulle være. Her var vi - og her har vi det bra! Dessuten fikk vi en betydelig økonomisk kompensasjon fra det offentlige for å oppruste våre egne lokaler; noe som ble en viktig startkapital på den omfattende restaureringen som vi har gjennomført de siste tre-fire årene.

MF-miljøet fikk testet seg selv i forhold til egen omstillingsevne og –vilje.

– Ofte må det som kjent et ytre press til for at slike prosesser skal komme i gang både innad blant de ansatte og i fakultetets styrende organer. I praksis forberedte dette oss for de mange forandringer som snart skulle komme, sier Myhre.

Strukturelle endringer

Den neste fase Myhre trekker fram, var en følge av Mjøsutvalgets utredning om høyere utdanning i Norge.

– Vi forsto snart at det var nødvendig med endringer i vår styringsstruktur, og som direktør ledet jeg arbeidet med å omdefinere forstanderskapets og styrets stilling og status. Dette måtte nedfelles i nye grunnregler, og vi fikk et partssammensatt styre som det ansvarlige organ, bestående av ansatte, studenter og eksterne medlemmer, sier Myhre.

Offentlig anerkjennelse

Den tredje, viktige fasen under direktørens funksjonstid var prosessen som i høst ledet fram til at MF ble godkjent som «vitenskapelig høyskole».

-- For oss er dette en anerkjennelse som vi for så vidt hadde fortjent for lenge siden, og som vi har arbeidet målbevisst for å oppnå. Det har vært klart lenge at MF og akademia måtte finne hverandre og at vi som institusjon måtte være på høyde med den øvrige universitets-verdenen. MF har med dette fått en status innenfor den akademiske verden som er i tråd med den kompetanse og kvalitetsutvikling som har funnet sted ved institusjonen, sier Myhre som også viser til hvordan storting og departement anerkjente MF som forskningsinstitusjon ved å tildele lønnsmidler øremerket en rekke nye stipendiatstillinger.

– Vi befinner oss i en spennende utvikling ved at vi kombinerer høy faglighet med en solid kirkelig forankring. Vi vedkjenner oss vårt teologiske ståsted - uttrykt gjennom offisielle uttalelser i viktige teologiske og etiske spørsmål – samtidig som vi utvikler oss i økumenisk retning. Det kan man bare gjøre når man er trygt forankret i bibelske sannheter og bevisst eget læregrunnlag.

Forkynneren Myhre

MF har hatt en todelt ledelsesform. Det har medført at Myhres hovedansvar har vært knyttet til budsjettstyring og økonomi, administrasjon og personalledelse. I tillegg har han jobbet fagpolitisk med bl.a. å sikre Praktikums plass i teologiutdanningen, noe som hadde betydning da Stortinget gjorde sitt vedtak om et seksårig profesjonsløp for presteutdanningen.

Men Myhre har hatt flere strenger å spille på. Med sin indremisjonsbakgrunn

Finn Olav Myhre er født og oppvokst i Mysen. Han er utdannet adjunkt og kom fra stillingen som rådmann i Rygge kommune da han ble direktør ved MF 1. august 1993. Han har også hatt stillinger som rådgiver, rektor, skolesjef og kontorsjef i Råde og Rygge. Myhre har hatt en rekke tillitsverv i kirke og organisasjonsliv og et bredt sentralkirkelig engasjement. Han har vært forkynner og kretsformann i Indremisjonen, vært leder av Borg bispedømmeråd og medlem av Kirkerådet i 12 år, hvorav 4 år som leder.

har han også vært MF-predikanten som har gledet mange forsamlinger og foreninger med både forkynnelse og innsiktsfull informasjon om utviklingen ved institusjonen.

– Å være predikant har vært en meningsfull oppgave; selv om det ikke står i min instruks, sier Myhre. – MFs åndelige miljø har inspirert meg i min forkynnergjerning, og jeg har hatt det privilegium å kunne gå til teologiprofessorene for å få gode råd i arbeidet med prekentekstene.

Myhre har også vært opptatt av å fremme det kristne livet ved fakultetet:

– Det er grunnen til at jeg har forsøkt å legge til rette for en tilfredsstillende studentprestetjeneste på huset og gode rammevilkår for de daglige gudstjenester og andakter; noe det nye kapellet tor være et uttrykk for.

Den åpne døren

Som personalansvarlig for om lag 75 personer har Myhre forsøkt a etterleve «den åpne dørs» ideal.

— To minutter er gjerne blitt til flere, smiler Myhre. – Men det har vært like berikende for meg som for dem som har kommet. Jeg har dessuten en tese som sier at «dersom du vil behandle folk likt, må du gjøre forskjell på dem»! Medarbeidernes utrustning og personlige potensial er nemlig forskjellig, og alle må kjenne seg både ivaretatt og sett og kunne fungere ut fra sine egne forutsetninger. Dette må lederen bidra til å fremme. Da vil man også få medarbeidere som er sterkt motivert, slik MF også har, sier mannen som er for alle andre på jobb og - som det første han gjør - koker tre kanner kaffe til de ansatte.

– Og så det unngåelige spørsmålet: gruer du deg eller gleder du deg til 1. januar 2005?

– Jeg gruer meg ikke! Heldigvis er jeg praktisk anlagt og gleder meg til a kunne disponere min egen tid. Men jeg har ikke planlagt pensjonisttilværelsen. Så lenge jeg er ved god helse vil det fortsatt finnes mange meningsfulle oppgaver som venter.

Sagt om Finn Olav Myhre

Biskop emeritus Andreas Aarflot:

Finn Olav Myhre står for meg som en person med høy personlig integritet og en person som har hatt stor betydning for norsk kirkeliv. Som daværende leder av Kirkerådet framsto indremisjonsmannen Myhre som en av de første som tok ansvar i oppbyggingen av den sentralkirkelige rådsstrukturen. Han ønsket å fremme den offisielle kirkes anliggender både når det gjaldt dens evangeliserende oppdrag, men også de folkekirkelige aspekter ved den. Han ble dermed en viktig brobygger mellom kirken og de lavkirkelige miljøene. Han ivaretok sine verv på en måte som vakte respekt og tillit.

Gunnar Prestegård, forstander ved Menighetssosterhjemmet:

For meg er Finn Olav Myhre en representant for det beste ved idealene fra bedehus-Norge, vekkelsesliv og kristent ungdomsarbeid. Han har investert mye i frivillige tjenester, og som predikant er han alltid godt forberedt og har mye a gi. Han er sentral og evangelisk. Som venn og medarbeider byr han på seg selv; og som kirkelig leder har han alltid vært positiv, inspirerende og konstruktiv.

Påtroppende MF-rektor, Vidar L. Haanes:

Finn Olav Myhre har vært en god leder og et forbilde for studenter og ansatte ved MF. Hans kontordør står alltid åpen, og han besitter en kombinasjon av naturlig autoritet og folkelighet. Finn Olav Myhre samtaler like godt med håndverkere og studenter som med biskoper og professorer. Han er like mye hjemme på bedehuset som i kirken, og han representerer således noe verdifullt i MF's arv. Under Finn Olav Myhres ledelse har fakultetet vært under stadig utvikling, både strukturelt, kvalitetsmessig og rent bygningsmessig. Det er på samme tid vanskelig og lett a overta etter ham.

Vil ta grunnleggende spørsmål på alvor:

Nytt forum for teologi, tro og tvil

Lisa Wendel (22) er initiativtaker til forumet «Herregud, hva skal jeg tro?». Det er et sted hvor studenter og noen lærere kan samles for å samtale om problemstillinger i skjæringspunktet mellom teologi, tvil og tro.
– Det er ingen grenser for hva man skal kunne spørre om her, sier Lisa.

– Jeg tror også det er fint for studentene å møte lærerne i andre roller enn kun som fagpersoner, sier dekanus Gunnar Heiene i samtale med miljøutvalgsleder Lisa Wendel.

Tekst Kristian Wold Hegertun Foto: Marianne Torp

Overgangen til å skulle forholde seg til teologien på et vitenskapelig plan så vel som det personlige kan oppfattes nokså utfordrende for enkelte studenter. De møter en del nye problemstillinger og må vurdere sine standpunkter gjennom prosesser som kan kjennes vanskelige.

Lisa Wendel opplevde at en del spørsmål ble presserende under sine første møter med teologistudiet, og ville skape et rom som gav studenter mulighet til å dele erfaringer.

– Hvorfor ønsker du et slikt forum?

– Jeg opplevde et savn etter noen å snakke med om de tingene vi lærte. Og ikke bare noen raske ord etter forelesningen, men et sted der en kunne ta seg tid å samtale grundig om det vi var usikre på. I møte med andre studenter fant jeg fort ut at vi var mange som tenkte og lurte på de samme problemstillingene. Vi lærer om noe som er levende – men av og til føles det ikke som det er det, og da er det fint å få reflektere om det sammen med andre.

– Hvor ofte ser du for deg disse møtene?

– Det er litt opp til interessen fra de andre studentene, men forhåpentligvis kan vi møtes igjen om halvannen måned.

Det første møte

En torsdag i september var Lys & Liv tilstede under det første møte. Seksten studenter og noen lærere hadde en samtale om ens egne reaksjoner i møte med teologi og kristendomsstudiet. Dekanus Gunnar Heiene innledet med å fortelle litt om sine egne erfaringer.

Med bakgrunn fra en lavkirkelig bedehuskultur i Misjonssambandet troppet han opp på MF en gang tidlig på syttitallet. En kjærkommen flegmatisk natur gjorde sitt til at møte med fagteologien ikke ble skremmende. Han har tross alt blitt ved MF siden han kom – med unntak av ett år.

– Jeg husker likevel at møtet med studiene ved MF – og spesielt bruken av de vitenskapelige metodene – var litt uvant, fortalte Gunnar. – Men viktigere enn det var møtet med kjerneelementene i luthersk teologi; læren om sakramentene og at troen dypest sett handler om et personlig forhold til Jesus.

Gunnar pekte på at det å være underveis – at en ikke har grepet alt – er et viktig perspektiv å ha også i teologien.

– 1. Kor 13, 12 og Fil 3, 13 er bibelord som forteller oss at ingen har grepet sannheten og læren fullt ut. Vi ser stykkevis, og det er mye vi kan undre oss over - samtidig som sannhetsspørsmålet alltid ligger i bunn av all teologisk refleksjon.

Positiv opplevelse

Det var en litt usikker stemning før den første samlingen. Initiativtakerne ante ikke hvor mange som kom eller hvordan samtalen skulle forløpe. Etterpå hadde Gunnar og Lisa kun positive ord å si om samlingen.

– Den ble slik jeg hadde håpet den skulle bli, forteller Lisa. – Studentene snakket åpent og vi fikk en god tone.

MFs dekanus innledet selv med å fortelle sin troshistorie og sitt møte med teologi-studiet da Lisa Wendel kunne ønske velkommen til den første samlingen i forumet som skal samtale om teologi, tro og tvil.

Lærerne gjorde sitt til at møtet ble så fint som det ble. Forhåpentligvis kommer det like mange neste gang, kanskje enda flere?

– Ja, det var en fin opplevelse, sier Heiene. – Det er et klart behov for denne type møteplasser – ikke minst for ferske studenter. Jeg tror også det er fint for studentene å møte lærerne i andre roller enn kun som fagpersoner. Vi er mennesker med vår egen troshistorie, og kan ha gjennomgått lignende prosesser i våre møter med teologien. Nettopp av den grunn har vi mye å snakke om og dele med hverandre.

– *Vil dere prøve å få i stand flere møter?*

– Absolutt. Jeg håper dette kan bli en regelmessig møteplass og planleggingen er allerede i gang for en ny samling, avslutter Heiene.

■ Rev. Dr. Feleterika Nokise, som er rektor ved «The Pacific Theological College» på Fiji-øyene – et felles sentralt lærested for hele den sørlige delen av Stillehavet – besøkte MF i slutten av september. Med ham var også Dr. Gert Rüppel som har ansvar for ekumenisk utdanning ved et forskningssenter i Tyskland. De to møtte representanter for MF, undervisingssjef Øystein Lund og professorene Tormod Engelsviken og Kjell Olav Sannes. «The Pacific Theological College» synes å være et meget interessant studiested som MF ønsker å opprettholde forbindelser med.

På bildet sees bak fra venstre: Professor Tormod Engelsviken og undervisningssjef Øystein Lund. Foran fra venstre: Dr. Gert Rüppel og Rev. Dr. Feleterika Nokise.

Troen i fare?

Om tro og tvil i møte med kristendomsstudiet

Av Atle Søvik

Atle Søvik er timelærer ved Menighetsfakultetet.

Når folk spør hva jeg driver med, og får høre at jeg studerer kristendom, er det ett spørsmål jeg får oftere enn noe annet: «Går det ikke hardt utover troen å studere kristendom?» Spørsmålet kommer i ulike former: «Er det ikke nedbrytende for troen?», «Setter det troen i fare?» osv, men synes å ha til felles at de forutsetter at svaret er ja. I det siste har jeg fått spørsmålet så ofte at jeg til slutt fikk lyst til å skrive om det. For det synes å være en utbredt oppfatning at studiet av kristendom går utover troen, og jeg antar at dette også hindrer mange i å studere kristendom. I alle fall sier en del av de jeg har snakket med at de ville ha studert kristendom, om ikke det var for at de trodde det ville være risikabelt for troen.

Sannsynligvis bygger spørsmålene på reell erfaring som man enten har gjort selv, eller som andre har gjort, og fortalt om. Min egen erfaring er ikke at studiet har gått utover troen, selv om det har *endret* troen. I studiet av kristendom kan det - med tanke på dette temaet - være nyttig å kjenne til noen distinksjoner eller skjelninger som hjelper oss til å se ting klarere, og jeg skal kort nevne disse nå.

Hva er tro?

En viktig distinksjon gjelder troen. Troen består nemlig både av et kunnskapsmessig innhold, og av et tillitsforhold til Gud. Det første kan man si er hodets forhold til læresetninger, det andre er hjertets forhold til en personlig Gud. Begge deler er viktig, men det siste er selvsagt viktigst. Jeg tror vi bør formidle tydeligere at troen primært handler om et personlig forhold til Gud. Dersom man tenker slik om troen, blir det mindre skummelt med ny kunnskap. Da har man et forhold til en person, som man ønsker å lære mest mulig om, og finne mest mulig ut av. Da vil nye tanker om Gud ikke virke truende, men berikende, fordi man får anledning til å se et større bilde av Gud.

Det kan virke som en del av dem som tror kristendomsstudiet setter troen i fare, legger mye vekt på kunnskapssiden av troen. Noen av dem har sagt rett ut at de ser kristendommen som et sett av læresetninger, og at dersom de begynner å tvile på én av disse læresetningene, så er de redd at hele tankebyggverket skal rase sammen, og at de dermed mister troen. I slike tilfeller kan man spørre seg om man tror på Gud eller om man tror på sin egen tro.

Vitnesbyrdet om Gud

En annen tanke som ligger under, kan være den at hvis noe i Bibelen kan være feil, så kan alt være feil. Men selv om man ikke oppdager noen feil, så kan jo allikevel alt være feil. Og selv om man oppdager noen feil, trenger ikke det hovedsakelige å være feil. På samme måte mener nesten alle biologer at Darwin tok feil her og der, uten at de forkaster darwinisme av den grunn.

Grunnen til at tanken om feil i Bibelen er så skremmende for noen, er nok tanken om at Bibelen er en åpenbaring fra Gud. Her kan vi skille mellom å se Bibelen som en åpenbaring fra Gud, og Bibelen som *vitnesbyrd om* en åpenbaring fra Gud. Gud har aldri sagt at han har gitt oss én bestemt bok som sin åpenbaring, men han har sagt at han har åpenbart seg gjennom profeter, Jesus og apostler i historien. Når Bibelen er et vitnesbyrd om Guds åpenbaring, så mister den ikke sin troverdighet selv om Bibelen skulle romme feil i perifere spørsmål.

Det kan også være andre grunner til at kunnskap og ulike synspunkter virker truende. Det kan føles skummelt å skulle endre mening i spørsmål som har med troen å gjøre. Vi skal se på noen grunner til det.

Tro og identitet

Vår tro er nært knyttet til vår identitet. Troen er en viktig del av svaret på spørsmålet om hvem jeg er. Dermed er det slik at ny kunnskap og nye meninger kan endre vår identitet. Dette kan være vanskelig, for man kan da begynne å lure på hvem man er eller har blitt. En nyttig distinksjon i denne sammenheng kan være om man ser på identitet som noe statisk, eller på identitet som en fortelling.

Dersom man tenker om sin egen identitet som noe statisk og fastlagt, er det skummelt om dette endrer seg, for da kan en føle at en mister grepet på hvem en er. Men hvis man derimot ser på seg selv og sitt liv som en fortelling i endring, så er det lettere å fortsatt tenke at en er seg selv, selv om en har fått nye meninger.

Gud og gudsbilder

En annen grunn til at ny kunnskap eller meninger oppfattes som truende, kan være respekten for Gud. Man kan lese en del kritikk som kan oppfattes som menneskers kritikk av Gud. Og mange vil - forståelig nok - ikke selv kritisere Gud. En nyttig distinksjon i denne sammenheng, er skillet mellom Gud og gudsbilder. Gud er den suverene og uskapte, mens våre gudsbilder er menneskeskapte, og mer eller mindre gode beskrivelser av Gud. Det er derfor en viktig forskjell på å kritisere menneskers bilde av Gud, og å kritisere Gud. Menneskers gudsbilder er i blant på ville veier, slik at det er nødvendig å kritisere dem, og da fører kritikken til at vi får et bedre og riktigere bilde av Gud.

Kirkehistorien er full av eksempler på dette.

Med sannhet som mål

Viktigere enn spørsmål om identitet osv, er vel spørsmålet om sannheten. Noen frykter at de skal miste sannheten underveis i sine studier. Når det gjelder sannheten, er det nyttig å skille mellom å ha sannheten som utgangspunkt eller som mål. Dersom man tenker seg at man i utgangspunktet besitter den hele og fulle sannhet, er det truende å møte andre sannhetsalternativer. Men dersom man tenker seg at sannheten er et mål man er på vei til, er det interessant med dialog med andre sannhetsalternativer, for sammen å nærme seg målet. En kristen oppfatning er at Gud er sannheten, men at ingen har forstått Ham fullt ut. Vi ser som i et speil, i en gåte, og er alle underveis mot sannheten. Vi tror at Gud er det sanne målet for våre liv, og at vi allerede er på den rette vei. Men å tro at ens eget gudsbilde er en fullstendig beskrivelse av Gud, er mer enn det man kan ha bibelsk dekning for å si. Dersom sannheten er viktig for en, burde studiet av kristendom være interessant. Men kanskje aller vanskeligst er vel frykten for at en selv ikke taler sant om Gud. Eller frykten for at studiet av kristendom skal presentere en for mange ulike alternativer, slik at man ikke vet hva som er sannheten om Gud. En trostende tanke i forbindelse med det, kan være: Dersom du ærlig søker sannheten om Gud, er du ikke da helt sikkert på rett vei? Er det ikke utenkelig at en god Gud skal straffe den som ærlig søker sannheten? Uansett hva som er sannheten, må da det være rett.

Hode eller hjerte?

Hvordan oppsummere etter disse distinksjonene? Forhåpentligvis hjelper de til å se et klarere bilde av problemfeltet, selv om jeg vet at det kan nyanseres og problematiseres mer enn jeg har gjort her. Det er i alle fall ett viktig skille; mellom hjertets tillitstro på Gud, og hodets kunnskapstro på læresetninger. Hjertets tillitstro på Gud kan man beholde uavhengig av at hodets kunnskapstro endrer seg. En viss usikkerhet bør man lære seg å leve med når det gjelder hodets kunnskap. Det eneste alternativet jeg ser til det, er å lure seg selv.

Budskapet er troverdig!

Nå kan det jo være at man med hodet kommer frem til at Gud ikke finnes, slik at dermed hjertets tillitstro også dør ut. Det har selvsagt skjedd, men hvis alternativet er å ikke bruke hodet, legger vi veien åpen for misbruk av kristendommen. Vi er syndige mennesker, og mange har misbrukt kristendommen, og misbrukt andre ved å kalle det de gjorde for kristendom. Et slikt misbruk har gjennom historiens mange eksempler vært langt mer ødeleggende for kristendommen enn at kristne bruker sin fornuft. Den beste måten å hindre dette misbruket på, er å bruke hodet i sin søken etter sannheten om Gud. En slik tillit har jeg til budskapet at det tåler vår søken. Det er også min egen erfaring etter mange års studier at budskapet holder, og det samme gjelder folk på MF som er eldre og klokere enn meg. Dersom du er i tvil; studer mer, og se hvor troverdig budskapet er.

MF besøker menighetene

■ Følgende menigheter har hatt besøk av MF i oktober og november:

Søndag 3. oktober
Nordstrand kirke: Halvor Nordhaug, Voksen kirke: Leif Gunnar Engedal Holmlia kirke: Harald Hegstad, Ullern kirke: Hans Kvalbein. Høybråten kirke: Jan Schumacher. Furuset kirke: John-Arne Jensen, Sinsen kirke: Pål Kristian Balstad, Frogner kirke: Gunnar Heiene, Lørenskog kirke: Martin Synnes, Rokke kirke: Anne Margrethe Ree

Søndag 10. oktober
Årnes kirke: Svein Olaf Thorbjørnsen

Søndag 17. oktober
Fet kirke: Arild Romarheim

Søndag 24. oktober
Nittedal kirke: Jan Schumacher, Glemmen kirke: Atle Sovik, Spydeberg kirke: professor Jan-Olav Henriksen, Gamle Glemmen kirke: Arne J. Eriksen

Søndag 31. oktober
Eidsberg kirke, Halvor Nordhaug, Skårer kirke: Terje Hegertun

Søndag 7. november
Båstad kirke: Finn Olav Myhre, Holleby kirke: Bjørn Helge Sandvei, Østre Fredrikstad kirke: Lars Østnor

Søndag 14. november
Lillestrøm kirke: Andrew Wergeland, Immanuelkirken Halden: Oskar Skarsaune, Skjebergdal kirke: Vidar L. Haanes, Jeløy kirke: Geir Otto Holmås, Tune kirke: Frode Granerud, Hafslundøy kirke: Christian Landmark

Søndag 21. november
Sarpsborg kirke: Elisabeth Varnes

Søndag 28. november
Stovner kirke: Kjell Olav Sannes

Nye studenter høsten 2004

AKERSHUS:
Almerud, Espen, 1388 BORGEN
Anfindsen, Ole Jakob, 1912 ENEBAKK
Aune, Marit, 0350 OSLO
Barbøl, Henrik, 1912 ENEBAKK
Bjering, Torbjørn, 1352 KOLSÅS
Blakseth, Kjell, 2016 FROGNER
Brandsnes, Sylvia Hope, 1920 SØRUMSAND
Bredgaten, Gry Jeanette, 2050 JESSHEIM
Bråten, Joakim, 1340 SKUI
Bækkelund, Morten, 1482 NITTEDAL
Devold, Candida Marina Pereira, 1413 TÅRNÅSEN
Evans, Tone Louise, 1395 HVALSTAD
Gärtner, Live Marie, 1608 FREDRIKSTAD
Hallesby, Mia Cecilie, 1410 KOLBOTN
Hammervik, Tove, 2008 FJERDINGBY
Hansen, Brikt Johan Nærheim, 1257 OSLO
Hansrud, Cathrine, 1400 SKI
Helle, Marianne, 1389 HEGGEDAL
Holmsen, Ellen Elisabeth, 1356 BEKKESTUA
Homble, Mikal, 2032 MAURA
Jacobsen, Svein Olav, 2004 LILLESTRØM
Jejutus, Gowsalya, 2026 SKJETTEN
Johanson, Dag-Espen, 1415 OPPEGÅRD
Karlsen, Patrick Alexsander, 1405 LANGHUS
Khan, Lubna, 2004 LILLESTRØM
Kristoffersen, Line, 0169 OSLO
Landet, Berit Ree, 1480 SLATTUM
Larsen, Atle, 1410 KOLBOTN
Lindtveit, Ole, 1413 TÅRNÅSEN
Merkesdal, Anders Gausemel, 1384 ASKER
Mills, Astrid, 2008 FJERDINGBY
Norbakken, Aksel Håkon, 1920 SØRUMSAND
Nordahl, Marte, 1929 AULI
Nordgård, Torun, 2090 HURDAL
Olsen, Sissel, 1410 KOLBOTN
Olsson, Sarah Johanne, 1410 KOLBOTN
Pedersen, Beate Albrigtsen, 2070 RÅHOLT
Pedersen, Kristine Stray, 1362 HOSLE
Poppe, Else Hedvig, 1450 NESODDTANGEN
Rodahl, Anette, 1450 NESODDTANGEN
Rustad, Henning, 1365 BLOMMENHOLM
Røyneberg, Eldrid Eide, 1555 SON
Skaug, Roger, 1903 GAN
Slettmoen, Tone Helene, 0552 OSLO
Smedbakken, Tone, 1387 ASKER
Stanger, Rachel, 1152 OSLO
Syvertsen, Todne Briseid, 1555 SON
Sørvoll, Kjellrun Kjøllesdal, 1404 SIGGERUD
Toverud, Bodil Ellen, 1555 SON
Ulseth, Fredrik, 0266 OSLO

AUST-AGDER:
Berget, Hans Eirik, 0258 OSLO
Brændeland, Elisabeth, 4879 GRIMSTAD
Ekerhovd, Kristina, 0172 OSLO
Gryting, Arne, 4993 SUNDEBRU
Gryting, Ellen, 0284 OSLO
Koksvik, Leiv, 4876 GRIMSTAD
Langås, Gunvor Marie, 4844 ARENDAL
Skyttemyr, Arngeir, 0367 OSLO
Stamsø, Reidun Marie, 0284 OSLO
Synnes, Katrine, 0864 OSLO
Tresnes, Hege, 0858 OSLO
Uldahl, Kjetil, 0258 OSLO

BUSKERUD:
Dahl, Anne Gunn Gire, 0572 OSLO
Finnanger, Wendla, 3340 ÅMOT
Gundersen, Ingrid Rosrud, 0382 OSLO
Hansli, Anne, 3028 DRAMMEN
Hjulstad, Jørn, 3616 KONGSBERG
Hjulstad, Margrete, 3616 KONGSBERG
Johansen, Inger Elisabeth Hafskjold, 3410 SYLLING
Kvamme, Jan-Ivar, 3530 RØYSE
Larsen, Hilde, 3647 HVITTINGFOSS
Myrseth, Kristian, 0474 OSLO
Ovesen, Henrik, 3475 SÆTRE
Saga, Stine Kiil, 0587 OSLO
Solhjell, Torstein, 0574 OSLO

FINNMARK:
Balto, Wenche Holm, 9826 SIRMA

HEDMARK:
Aarstad, Janne, 2410 HERNES
Andreassen, Liv Kari Ingelsrud, 2230 SKOTTERUD
Austeng, Rune, 0658 OSLO
Bergsodden, Håkon Mathias, 0591 OSLO
Bronken, Karen Marie, 0473 OSLO
Børjesson, Eldbjørg, 2315 HAMAR
Børjesson, Vidar Andre, 2315 HAMAR
Foskum, Jorunn, 0851 OSLO
Kristensen, Knut Schonhowd, 2322 RIDABU
Tandberg, Kari Wærsted, 2450 RENA

HORDALAND:
Arnestad, Ingrid Madli, 0375 OSLO
Froyland, Tor Egil, 5551 AUKLANDSHAMN
Stromsvåg, Liv Gullaksen, 5200 OS
Ystebø, Rakel Agathe, 5015 BERGEN

MØRE OG ROMSDAL:
Bjørdal, Kai-Even, 6013 ALESUND
Brattli, Gunhild, 3440 RØYKEN
Dybdal, Nora Dub, 0490 OSLO
Klefstad, Håvard, 0275 OSLO
Knudsen, Ragnhild Aasen, 0307 OSLO
Myklebust, Kristian, 0375 OSLO
Rotevatn, Elisabeth Mogstad, 0551 OSLO
Skog, Rune, 0367 OSLO
Sæter, Øystein, 6065 ULSTEINVIK
Sætre, Per Kristian, 0375 OSLO

NORD TRØNDELAG:
Berge, Torill, 7120 LEKSVIK
Evjemo, Ingvild, 0171 OSLO
Gustad, Astrid Margrethe, 0287 OSLO
Kristensen, Anniken Berg, 1540 VESTBY

NORDLAND:
Engen, Hans-Jacob, 8056 SALTSTRAUMEN
Gieselmann, Lisbeth Torsvik, 8102 SKJERSTAD
Hunstad, Marit, 8370 LEKNES
Reiertsen, Silje Anette, 1279 OSLO

OPPLAND:
Aaen, Øyvind, 2625 FÅBERG
Bergum, Tonje, 2830 RAUFOSS
Børresen, Maria Bjerkreim, 0169 OSLO
Eibre, Heidi, 2742 GRUA
Nedrud, Kari, 2830 RAUFOSS
Schmidt, Gustav Kristoffer, 2743 HARESTUA
Thorsrud, Lars Erik, 0358 OSLO

OSLO:
Aas, Ingrid Benedicte Veland, 0751 OSLO
Aase, Kristin, 0354 OSLO
Aasen, Jarle, 1251 OSLO
Ahmad, Aqsa Bashir, 1052 OSLO
Amlie, Ingrid Elise, 0488 OSLO
Andersen, Silje Iren Nersund, 0380 OSLO
Andersson, Victor, 0588 OSLO
Anti, Ellen Anne, 0172 OSLO
Bakkevig, Bendik Fjermeros, 0168 OSLO
Bakkevold, Maileen Andreassen, 0373 OSLO
Bang, Øystein Hafstad, 1167 OSLO
Berge, Sigurd Gjesti, 0462 OSLO
Birkeland, Erik, 1161 OSLO
Birkeland, Kirsten Anne, 1161 OSLO
Boganes, Turid, 1178 OSLO
Bregård, Ida Marie Aud Melaas, 0457 OSLO
Bråthen, Aleksander, 0383 OSLO
Bråtømyr, Marit, 0473 OSLO
Comstedt, Christoffer Martin, 1163 OSLO
Dehli, Sigurd, 0554 OSLO
Didriksen, Silje-Jeanette, 0190 OSLO
Eide, Synnøve Engelsen, 0971 OSLO
Erthun, Julie Harsten, 1178 OSLO
Ellefsen, Kenneth, 0572 OSLO
Enge, Kristina, 0177 OSLO
Engebrigtsen, Kaja, 0862 OSLO
Engeland, Audhild Octavia Jonsdotter, 0585 OSLO
Eriksen, Kristoffer, 0173 OSLO
Fjermeros, Anne Margrete, 0768 OSLO
Fosse, Ingunn, 0858 OSLO
Fossum, Håvard Haddal, 0196 OSLO

Fotland, Astri Irene, 1161 OSLO
Gabrielsen, Therese, 0260 OSLO
Guzelce, Celile, 0170 OSLO
Haug, Henrik Stensbak, 0364 OSLO
Haug, Vivi Solveig, 0268 OSLO
Haugberg, Simen Eivindson, 0365 OSLO
Helliesen, Kjell Henrik, 0755 OSLO
Herland, Elisabet Brun, 0763 OSLO
Holmen, Liv Sommer, 0691 OSLO
Homme, Merethe, 0376 OSLO
Horn, Marit, 0686 OSLO
Horn, Marius Benedict, 0875 OSLO
Horve, Anne Sofie, 0373 OSLO
Håker Sanne, Elisabeth, 0375 OSLO
Høyland, Inger Lise, 0183 OSLO
Instebø, Frode, 1187 OSLO
Ivarson, Kristin Næss, 0286 OSLO
Johannessen, May-Liss Day, 0370 OSLO
Johansen, Aaste Camilla, 0552 OSLO
Johansen, Linn Therese, 1273 OSLO
Johnsen, Lise Karoline, 0253 OSLO
Karamat, Shahzad, 1088 OSLO
Karlsen, Jan-Andre, 1181 OSLO
Kjær, Eddy, 0571 OSLO
Kjølberg, Aleksander, 0590 OSLO
Kokkinos, Irene Hekkvang, 1263 OSLO
Krogstad, Jonas Hansen, 0659 OSLO
Kvarme, Trygve Gilbrant, 1182 OSLO
Langseth, Brita, 0873 OSLO
Larsen, Henriette, 0179 OSLO

Lianes, Ranveig, 0473 OSLO
Lillemo, Solvar, 0360 OSLO
Lillevold, Lars Martin, 0479 OSLO
Lindaas, Kristin, 0260 OSLO
Lindekleiv, Sigmund, 0171 OSLO
Lindhjem, Martin, 0361 OSLO
Løfshus, Ingeborg, 0765 OSLO
Machado, Olivia Salles, 1155 OSLO
Magelssen, Miriam, 0451 OSLO
Magelssen, Morten, 0451 OSLO
Manzoor, Mehwash, 1255 OSLO
Markset, Kjell-Christian Bendixen, 0855 OSLO
Melås, Silje Kristin, 0767 OSLO
Mesicek, Jan, 0368 OSLO
Meyer, Christian Abeleng, 0577 OSLO
Myhre, Kathrine, 0687 OSLO
Niava, Julie Antoinette, 0257 OSLO
Nordahl, Frode, 0281 OSLO
Norderhaug, Numa, 1166 OSLO
Norheim, Bjørghil, 0361 OSLO
Ofte, Josefine, 0463 OSLO
Olsen, Elisabeth, 1067 OSLO
Olsen, Lene Katrine, 1152 OSLO
Olsen, Stine Løken, 0352 OSLO
Olsen, Tonje, 0481 OSLO
Parlow, Ann Mari, 0694 OSLO
Parr, Ingvild, 0562 OSLO
Pedersen, Øystein, 0253 OSLO
Pettersen, Ulla Marianna, 0259 OSLO
Ravn, Jonas Noreng, 0596 OSLO
Rotevatn, Anders, 0368 OSLO
Sand, Kari, 1161 OSLO
Sand, Ole Kristian, 0598 OSLO
Singh, Navneet Randhawa, 1054 OSLO
Skilbred, Tone Merethe, 0354 OSLO
Skranefjell, Nina, 0187 OSLO
Slaatten, Edvard Sturla Sebastian, 0178 OSLO
Spansdahl, Stine, 1163 OSLO
Spikkeland, Jon Ingvar, 1087 OSLO
Stagrim-Kjær, Synne, 0361 OSLO
Steinsfjord, Eirunn, 1162 OSLO
Stendal, Halvard, 0358 OSLO
Storflor, Daniel, 0567 OSLO
Strand, Joakim, 0462 OSLO
Stray, Kirsti, 0361 OSLO
Sund, Morten, 0686 OSLO
Sundheim, Christina Norbeck, 0977 OSLO
Sæter, Live Marie Løberg, 0860 OSLO
Sæther, Kristin, 0478 OSLO
Thorsen, Laila, 0578 OSLO
Thue, Jon-Bendik Schmeling, 0287 OSLO
Tollefsen, Hilde, 0356 OSLO
Tysland, Irene Yung, 1281 OSLO
Tyvand, Gunhild Tomine, 0968 OSLO
Ugland, Pia Hjelmen, 0678 OSLO
Vagle, Marie Hodnefjell, 0445 OSLO
Vasland, Ragnhild Karin, 0566 OSLO
Veseth, Anne, 0851 OSLO
Waidyanatha, Gayan Eric, 0858 OSLO
Walaas, Lisa Smith, 0551 OSLO
Ziller, Dorothee, 0183 OSLO
Øien, Torvald, 0592 OSLO
Øverland, Olava Normann, 0860 OSLO

ROGALAND:
Adamsen, Liv Henny, 4014 STAVANGER
Alsvik, Møyfrid, 0358 OSLO
Bilstad, Annette, 4085 HUNDVÅG
Dirdal, Trond, 4034 STAVANGER
Fløisand, Stig Morten, 4021 STAVANGER
Gabrielsen, Marianne, 0352 OSLO
Gjesdal, Velaug, 0360 OSLO
Hageland, Line, 4085 HUNDVÅG
Hagen, Olav, 5517 HAUGESUND
Halleskog, Elisbeth, 4318 SANDNES
Høiland, Maren, 4049 HAFRSFJORD
Høllesli, Åshild, 1357 BEKKESTUA
Jenssen, Heidi Øglænd, 4307 SANDNES
Langeland, Torill, 0352 OSLO
Lende, Olav, 0168 OSLO
Lunde, Svanaug, 4322 SANDNES
Løland, Eirik, 9015 TROMSØ
Malmedal, Bjørg Marit, 4032 STAVANGER
Marthinsen, Ine Linn, 0352 OSLO
Medhaug, Sveinar, 1406 SKI
Mentzoni, Torsten, 5152 BØNES
Michelsen, Marianne Lillebø, 0173 OSLO
Moen, Kari Anne, 4100 JØRPELAND
Nilsen, Eileen, 4050 SOLA
Nilsen, Hilde-Kristin, 4352 KLEPPE
Nysted, Hege, 4460 MOI
Opsal, Miriam Rindal, 0363 OSLO
Os, Roger, 0354 OSLO
Risan, Eirik Håland, 0566 OSLO
Sandanger, Jon Sindre, 0474 OSLO
Sandve, Ingvild Karin, 0370 OSLO
Skjæveland, Lars Kåre, 0354 OSLO
Strøm, Åse Marie, 1341 SLEPENDEN
Svendsen, Ida Marie Skumlien, 0463 OSLO
Tappel, Trond Inge, 0171 OSLO
Varhaug, Tor Olav, 0572 OSLO

SOGN OG FJORDANE:
Bjotveit, Kirsti, 6847 VASSENDEN
Bøthun, Silje, 0358 OSLO
Gjervik, Karin Nina, 0589 OSLO

SØR TRØNDELAG:
Djupedal, Håvard, 0462 OSLO
Myraunet, Ingunn, 0650 OSLO
Mørreaunet, Kristin, 0366 OSLO
Solheim, Anette, 0583 OSLO
Svanholm, Bergljot, 1163 OSLO
Tangvik, Eldfrid-Marie, 0460 OSLO
Vågen, Kristin Tynes, 7023 TRONDHEIM
Wilhelmsen, Ståle, 0773 OSLO
Wisth, Tormod, 1880 EIDSBERG

TELEMARK:
Espeland, Trygve, 0467 OSLO
Hals, Jan Einar, 0659 OSLO
Jørgensen, Hallvard Nordbø, 0376 OSLO
Mostad, Agnar, 3760 NESLANDSVATN
Myrhaug, Ole Christian, 0655 OSLO
Saltbones, Steinar Hallgrim, 0467 OSLO
Solvang, Sigrun Lønning, 3850 KVITESEID
Storaker, Marit Fadum, 3960 STATHELLE

TROMS:
Belkilani, Brahim Ben Mhamed, 1410 KOLBOTN
Simensen, Simen Aalvik, 9404 HARSTAD
Svanberg, Atle Bjørnar, 9440 EVENSKJER

VEST-AGDER:
Aasen, Kristian, 0376 OSLO
Antonsen, Stein-Vegard, 4635 KRISTIANSAND S
Arnesen, Bent Erik, 0170 OSLO
Fredriksen, Tommy Sørensen, 0191 OSLO
Haddeland, Håvard, 4580 LYNGDAL
Haraldsen, Eirik Riis, 0956 OSLO
Helmersen, Pål Kristian Bauge, 4515 MANDAL
Laundal, Maria, 0363 OSLO
Ljosland, Sigrunn, 0489 OSLO
Lund, Erik Grude, 0963 OSLO
Mushom, Steinar, 0460 OSLO
Nicolaisen, Kaia Marie, 0352 OSLO
Olsen, Ole Christian, 4580 LYNGDAL
Oterholt, Alf Kåre, 0354 OSLO
Skaara, Solveig Alice, 4640 SØGNE
Spilling, Eivind Hildre, 0283 OSLO
Tallaksen, Ingebjørg Margrethe, 0851 OSLO
Thortveit, Laila, 4614 KRISTIANSAND S
Tjørve, Arild, 0359 OSLO
Årikstad, Andreas, 0152 OSLO

VESTFOLD:
Aspestrand, Siri Berg, 0364 OSLO
Børnick-Sørhaug, Lotte, 0171 OSLO
Dahle, Oddbjørg Nes, 3185 SKOPPUM
Hedberg, Jo, 3157 BARKÅKER
Jørgensen, Lars Tore, 0186 OSLO
Larsen, Mari Haug, 0357 OSLO
Løve, Bendik, 0568 OSLO
Myrvang, Eline, 0378 OSLO
Myrvang, Ragne, 0354 OSLO
Nilssen, Heidi Lunne, 3113 TØNSBERG
Olsen, Petter Hagen, 3122 TØNSBERG
Rønning, Anders Kristian, 3178 VÅLE
Sanna, Hans Arne, 0166 OSLO
Sbertoli, Maria Cecilia Moe, 0183 OSLO
Strømman, John, 3070 SANDE I VESTFOLD
Teien, Henriette Aarsland, 0373 OSLO
Westgaard, Guro Berge, 3226 SANDEFJORD
Ødegård, Håkon, 3124 TØNSBERG

ØSTFOLD:
Aarvold, Anne Kari, 1617 FREDRIKSTAD
Berg, Ellen Steffensen, 1890 RAKKESTAD
Bersvendsen, Kent Andre, 1726 SARPSBORG
Fjelde, Ada Kristin, 1516 MOSS
Gowijaya, Indrawasih Stefani, 1512 MOSS
Hagen, Mona Helen, 1860 TRØGSTAD
Isaksen, Jørn Aril Modh, 1785 HALDEN
Jensen, Lasse Rene, 1830 ASKIM
Karlsen, Gunhild, 0374 OSLO
Martinsen, Eivind, 1719 GRÅKER
Mathisen, Kirsten Solberg, 1823 KNAPSTAD
Mentzen, Svein, 1676 KRÅKERØY
Moen, Åshild Rosnes, 1825 TOMTER
Nguyen, Xuan Vy, 1536 MOSS
Nygård, Karianne, 0358 OSLO
Nærum, Ellen Kristine, 1518 MOSS
Olsen, Marius, 1706 SARPSBORG
Pettersen, Liv Marthe Hartviksen, 1820 SPYDEBERG
Rosmo, Karen Synnøve, 1531 MOSS
Ronsen, Per André, 1605 FREDRIKSTAD
Syverstad, Caroline Rådahl, 0873 OSLO
Westheim, Vibeke, 1524 MOSS
Zimmermann, Karen-Signe, 1798 AREMARK

UTLANDET:
Brall, Carsten, TYSKLAND
Grabner, Manja, TYSKLAND
Kunz, Kirsten Maria Christine, TYSKLAND
Schöppach, Johannes Falk, TYSKLAND
Kibreab, Benti Gudeta, ETIOPIA
Nwaka, Moses Ahobokile, TANZANIA
Ochoa, Ronald Mayora, VENEZUELA
Treetasayuth, Prakich, THAILAND

Øystein Lund forsvarte sin doktorgrad om Jesaja-tekster

Doktorgradsopponentene var professor dr. theol. Douglas A. Knight, Nashville og professor dr. theol. Knut Holter, Stavanger (henholdvis på venstre og høyre side av Øystein Lund. Professor dr.theol. Karl William Weyde (t.v.) var tredje medlem i bedømmelseskomiteen. Disputasen ble ledet av dekanus Gunnar Heiene (t.h).

TEKST: TERJE [illegible] OTO CHRISTIAN LANDMARK

Lørdag 30. oktober forsvarte cand. theol. Øystein Lund offentlig sin doktoravhandling om veimetaforikk og veitematikk i Jesaja 40-55.

Doktoravhandlingen heter mer presist «Min vei er skjult for JHWH...* Veimetaforikk og veitematikk i Jesaia 40-55.

Det oppgitte emnet i prøveforelsningen var en analyse av de fire evangelienes presentasjon av døperen Johannes med vekt på deres bruk av gammeltestamentlig tekstmateriale, mens Lund valgte å drøfte ulike lesestrategier i møte med Salme 25 i sin selvvalgte forelesning.

Et sentralt spørsmål i Øystein Lunds doktorgrad er om hvorvidt de tekster i Jesaja 40-55 som taler om veier og ørkenforvandling og som tradisjonelt i GT-forskningen har vært forstått som «eksodustekster», heller bør forstås billedlig, slik også enkelte forskere gjør. Lund slutter seg til denne problematiseringen av den klassiske fortolkningstradisjonen og er i avhandlingen opptatt av å gi svar på hva veimetaforikken kan ha hatt til hensikt å kommunisere.

Avhandlingens hovedanliggende er å vise hvordan veitematikken og tilsvarende metaforer henger sammen i denne delen av Jesajaboken og hvordan Herren etablerer nye veier og muligheter for sitt folk. Trådene samles i kapittel 55 og får sitt klimaks i versene 6-13. En sammenhengende lesning av disse tekstene gir god mening og bidrar til å tydeliggjøre bokens hovedbudskap; at det er håp for framtiden og at Gud søker å fornye forholdet til sitt folk.

Avhandlingen arumenterer for at det er sannsynlig at tekstene, i den opprinnelige formidlingssituasjonen, ville ha blitt forstått på bakgurnn av en slik billedlig lesning.

** (JHWH = Gudsnavnet i GT)*

Trofast tjeneste i 71 år

■ Menighetsfakultetsforeningen i Mandal hadde sitt siste møte 6. oktober 2004. Det ble en verdig markering hvor Mandals-prostene Arne Stensager og Frank I Kolberg talte. «Det ble oppfordret til fortsatt å slå ring om MF i forbønn og støtte fordi norsk kristenliv trenger MF som et Åndens verksted også i kommende generasjoner», sies det i brev til fakultetet.

Hjertelig takk til alle som har vært med i forbønn og givertjeneste til MF gjennom foreningsarbeidet i Mandal.

Asbjørn Finholt
Advokat
Postboks 7, 2001 Lillestrøm
Tlf 63 81 60 80

www.verbumforlag.no

Englebrød & Korskaker

Bibelen er full av fortellinger om mat og uforglemmelige måltider. Her bringes disse videre sammen med lekre oppskrifter til de ulike tidene i kirkeåret. En lærerik og inspirerende kokebok som slipper kirken inn i kjøkkenet – og omvendt.

kokebok
til inspirasjon

Pris kr
398,-

Kjøp boken her, eller i nærmeste bokhandel!

VERBUM

"Det handler om en jordisk og himmelsk fortelling som er vevet sammen og gitt form og uttrykk gjennom mat og maltid." ***Eyvind Skeie***

www.bibelbok.no

Ja takk, jeg bestiller:

..... eks *Englebrød & Korskaker*
á kr 398.- 54309981

Skriv tydelig!

Navn: .....

.....

Adresse: .....

.....

Postnr/sted: .....

.....

Underskrift: .....

Porto kommer i tillegg

Kan sendes ufrankert i Norge. Adressaten vil betale portoen.

SVARSENDING
Avtalenr. 174210/485

Verbum Forlag
Majorstuen
0306 Oslo

MF
Det teologiske Menighetsfakultet

Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres Menighetsfakultetet med påført ny adresse.

B-Bl
Retu
Postb
0302

Menighetsfakultetet
Lys og liv
MF Ti Ly
2004 Årg. 70 Nr 5
H04001708

SIST, MEN IKKE MINST...

Byggmester Bård

Nede i kjelleren under kantina står det klart et flunkende nytt avkoblingsrom for studentene. Bård Haugstvedt (24) har ledet prosjektet og er fornøyd med resultatet.

Bård Haugstvedt gleder seg over det nye avkoblingsrommet på MF, og inviterer studenter til både en runde bordtennis og Playstation-spill.

Tekst Kristian Wold Hegertun Foto: Marianne

…ordtennisrommet har alltid vært kult å ha. Nå får vi et mye større og bedre rom i tillegg, forteller han.

Studiemiljøet

– Hvordan kom dette i stand?

– Ideen til rommet kom for ca ett år siden. Da var jeg faglig leder i studentrådet og vi ville prøve noen praktiske grep for å gjøre studiemiljøet enda bedre. Sammen med rekrutteringskonsulent Maylén Nupen begynte planleggingen. Vi klarte etter forhandlinger å få siste rest av oppussingsmidlene som er brukt rundt på huset, og resultatet ser dere nå. Rommet var tidligere helt ubrukelig, derfor var egentlig alle ideer gode.

Jeg tegnet opp slik jeg ønsket å innrede rommet og har bestilt helt nye møbler.

Malingsjobben har studenter gjort, alt på frivillig basis. Rosinen i pølsa er en Playstation-maskin som forhåpentligvis er på plass når Lys og Liv går i trykken.

Barnslig relasjon

– Playstation på et teologisk fakultet, Bård?

– Ja, det er sunt og riktig. Jeg tror faktisk det er viktig – spesielt under studiet av et fag som vårt - at en også kan ha en litt barnslig relasjon til sine medstudenter. Å diskutere teologi er vel og bra, men man må ha noen pusterom der en ikke alltid går i dybden.

Jeg tenker med glede på alle de timene jeg har tilbrakt i bordtennisrommet med mine venner her på MF (Journalisten nikker samtykkende...). Mye moro og en del gode samtaler har det også blitt – innimellom kampene. Rommet tror jeg derfor blir nyttig, ingen kan sitte på lesesalen en hel dag i strekk. Ikke et stygt ord om kantinen heller, men sofaene her er mye bedre å sitte i, forteller en oppglødd byggmester Bård.

Ny studiemodul i pentekostal teologi

■ I vårsemesteret tilbyr MF og PLT en ny studiemodul i pentekostal teologi, nemlig emnet *PT 161 Kommunikasjon og forkynnelse.* Dette kommer i tillegg til to andre moduler som det undervises i neste semester. Se www.mf.no